

La Montserrat Suñé és una treballadora nata, que a més de muntar o formar part de diferents associacions de fabricants de lleixiu i productes de neteja, fa la feina a Gestram, com a empresa de serveis, per a la firma de botigues de roba juvenil Mango, i és que com veurem ara mateix, la nostra protagonista en aquestes dues pàgines és una dona polifacètica, que ha dut a terme les feines més diverses gràcies a una gran capacitat d'adaptació: **“Quan entro en una feina i l'entenc, m'hi trobo a gust.”**

De petita, durant els anys de la postguerra, la Montserrat ja ajudava els seus pares a l'empresa de lleixiu que duu el nom del seu pare, en Joan Suñé. Aquest negoci havia estat inaugurat el 1924 per l'avi patern. Quan va fer els vint, però, aquella noia va decidir independitzar-se. Durant dos anys va estar treballant a Sal Costa, que ja era una companyia molt coneguda, i després va entrar en una altra firma, a Barcelona, que fabricava llavors de xampinyó.

Estava en un gran laboratori, on el procés d'elaboració de les llavors consistia en el següent: **“La llavor s'obtenia a partir d'un caldo de cultiu que s'afegeix al xampinyó, perquè es despengui de les espores, que es deixen desenvolupar en el mateix caldo. Llavors sembràvem les espores en una ampolla de vidre que conté fems esterilitzats i fermentats, i una vegada germinades les llavors, les duiem als cultivadors de xampinyons.”**

Al cap de dotze anys, la Montserrat va entrar en una clínica, on era la responsable de coordinació d'unes seixanta persones, i als quaranta els pares li van proposar que revifés l'empresa familiar, que portava dos anys tancada. Ella, per tant, n'era la gerent, però també hi treballaven la seva germana i el seu cunyat; en total eren unes onze persones. La nova responsable de Lleixius Joan Suñé va introduir canvis al negoci - **“el vaig orientar al món industrial”** -, però deu anys després va tornar a deixar-ho, per dedicar-se a altres temes.

El seu interès pel món del lleixiu la va dur a fer-se membre d'una associació de fabricants, i d'allà va treure la idea de muntar-ne una de catalana exclusivament fa set anys, amb l'ajut de dos amics seus, la Conxita i en Josep Maria Gestí, que va créixer d'una manera imparable; actualment compta amb una trentena de socis. Per si això fos poc, la Montserrat porta dues entitats més d'aquestes característiques, una a València i l'altra a Andalusia, i pertany a la federació de fabricants de lleixiu i productes de neteja nacional, en la fundació de la qual va prendre part.

No en va, segons ella el fet d'estar associat dins el sector al qual una empresa es dedica és bàsic, sobretot tenint en compte la gran quantitat de persones que, sense gaire escrúpols, fan la mateixa activitat: **“Fer lleixiu és fàcil, ja que només cal comprar un bidó d'un producte, diluir-lo en aigua i omplir-ne ampolles, però així com hi ha grans professionals també hi ha tot un món clandestí que compra l'ampolla, torna a diluir el lleixiu i l'embotella.”** El mateix autor d'aquest llibre recorda que quan feia la mili fins i tot el seu sergent en feia, de lleixiu. Aquesta classe de competència és molt perjudicial per a la petita i mitjana empresa.

Fets com aquest són els que la Montserrat intenta impedir des de la seva posició en les associacions: **“Jo represento les empreses a diferents nivells. Per una part fomento que hi hagi bones relacions entre tots els membres, i per l'altra els ajudo a nivell de l'Administració, perquè defensin els seus interessos.”** Tots els associats, entre els quals es troben firmes de tant de prestigi, es reuneixen regularment al llarg de l'any, i la nostra protagonista els facilita tot tipus de serveis: disseny d'etiquetatges, classificació dels productes, tramitació de papers...

Aquesta catalana, d'altra banda, també vetlla perquè els fabricants de detergents respectin el medi ambient, i assegura que si se li dóna el tractament adequat, el lleixiu no té perquè ser un producte que malmeti la natura: **“Quan el lleixiu ha fet la seva feina -blanquejar i matar microbis- es converteix en aigua i sal, totalment inofensius.”** És clar que segueix restant, com en molts altres productes, el problema de l'envàs, però els fabricants ja lluiten, per eradicar aquest problema: **“A poc a poc, les empreses han anat introduint envasos ecològics. Abans, però, els envasos eren retornables i no hi havia aquest problema, de manera que molts fabricants s'estan plantejant la possibilitat de tornar a aquell sistema.”**

Continuant amb la trajectòria professional de la Montserrat, afegirem ara que fa sis anys que va trobar-se amb el president de Mango i que aquest li va demanar que li fes **“tot un seguit de gestions administratives i diplomàtiques”**. Això, però, només va ser el principi: **“Ens vam anar coneixent fins que vaig acabar treballant en tot moment amb ells, com a empresa de serveis.”** El fet que aquesta empresa es trobi de fa temps en un moment d'expansió ha suposat que li hagin donat **“una quantitat de feina enorme”**, i per tal de desenvolupar-la la nostra protagonista viatja continuament per l'Estat espanyol, visitant ajuntaments, enginyers, arquitectes...

La situació personal de la Montserrat encaixa perfectament en la seva vida professional; és soltera i no té fills. Això no vol dir, però, que no compti amb el suport de molts amics i coneguts: **“En Javier Cacho, advocat, m'ha ajudat moltíssim, donant-me tota una instrucció que jo no tenia, per exemple a l'hora d'entrar a Mango. La Maria Asensi i la Mercè Valls, per la seva part, són dues amigues que sempre han confiat molt en mi.”** L'expressió més tendra d'agraïment d'aquesta dona, en qualsevol cas, és per als qui van fer camí abans que ella i li van il·luminar el trajecte.

“Si estic on estic és, en bona part, gràcies als meus pares —diu—, i no és perquè em deixessin cap empresa; em van deixar el sistema de treballar. Em van inculcar des de molt petita quina era la responsabilitat del treballador, i la importància que tenia l'honestat. Aquesta és la pauta que ha seguit sempre la meua empresa, i que he seguit sempre jo.” Així és la Montserrat. Una executiva d'avui que sap ser agraïda, que no oblidia les seves arrels i que tanmateix es dedica en cos i ànima al món professional i empresarial. És la seva passió, hi ha dedicat la seva vida i segur que encara hi dedicarà molts anys més.

Montserrat Suñé - Barcelona (el Barcelonès)